

Pentru firmele care lucrează în sistem lohn recomandăm informarea societății străine cu privire la obligațiile din România privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel încât să fie luate în considerare la momentul stabilirii echilibrului contractual toate costurile aferente pe care societatea din România le va avea.

**sistem
lohn**

În calitate de importator, societatea românească trebuie să depună declarația la Administrația Fondului pentru Mediu (AFM) privind ambalajele. Numărul și greutatea acestora ar trebui să apară pe factura primită. Avantajul de a fi trecute pe factură este faptul că se asigură trasabilitatea acestor ambalaje. În caz contrar, trebuie să existe un document intern (proces-verbal de recepție) în care să fie introduse aceste date. Ele reprezintă punctul de referință aferent calculului contribuției, conform O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru Mediu, cum ar fi cea prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. d): „o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate [...]”.

Responsabilitățile operatorilor economici se pot realiza:

- a) individual, prin colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje provenite din activitatea proprie sau preluate de la generatori sau deținători de deșeuri, stații de sortare, colectori autorizați, administrate prin intermediul operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje;
- b) prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un operator economic autorizat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

**responsa-
bilități
operatori
economici**

Pentru litera a) trebuie să încheiați un contract cu unul sau mai mulți operatori autorizați pentru fiecare operațiune.

Recomandăm solicitarea periodică a listelor acestor operatori de la agențiile pentru protecția mediului.

Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje a fost modificată prin Legea nr. 87 din 4 aprilie 2018 (publicată în Monitorul Oficial nr. 311 din 10 aprilie 2018 și cu intrare în vigoare la trei zile de la publicare), care adaugă o nouă interdicție față de cea existentă (de a introduce pe piață doar ambalajele care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa 2 la lege), și anume interzicerea începând cu data de 1 iulie 2018 a pungilor de transport din plastic subțire și foarte subțire, cu mâner.

Cu alte cuvinte, toți importatorii sau producătorii de ambalaje nu vor mai importa sau produce acest tip de ambalaje care în prezent este utilizat la scară largă, deși ele se încadrează în cerințele prevăzute de lege (anexa 2 a Legii nr. 249/2015).

Până la 1 ianuarie 2019, ambalajele care se află pe piața națională vor putea fi în continuare utilizate și comercializate, însă după această dată a fost introdusă interdicția comercializării acestora.

Ambalajele care fac obiectul interdicției sunt cele fabricate din plastic, acestea fiind definite astfel:

- **pungi de transport din plastic** – pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;

pungi de transport

- **pungi de transport din plastic subțire** – pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;
- **pungi de transport din plastic foarte subțire** – pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente.

pungi de transport

Amintim că, în prezent, potrivit art. 9 lit. q) din O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu se percepe o ecotaxă, în valoare de 0,1 lei/bucată, aplicată pungilor și sacoșelor pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse încasată de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere.

Posibil ca în viitor această ecotaxă să fie eliminată, întrucât spiritul noilor reglementări este de a stabili utilizarea ambalajelor doar din materiale regenerabile.

De asemenea, operatorii economici care introduc pe piața națională pungi de transport din plastic biodegradabile și compostabile sunt responsabili pentru etichetarea acestor ambalaje de desfacere. Această obligație se adaugă la cea existentă (operatorii economici producători de ambalaje și/sau de produse ambalate au obligația să utilizeze un sistem de marcare și identificare pentru ambalaje în vederea îmbunătățirii activităților de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje și să aplice sistemul de marcare și identificare prevăzut de lege).

Nerespectarea acestor obligații se sancționează cu **amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.**

Situație practică 28

Ce informații sunt utile pentru un responsabil de mediu debutant într-o societate care produce DEEE?

1. Evidența deșeurilor

Potrivit legislației, un **deșeu** reprezintă orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce. **Gestionarea deșeurilor** reprezintă totalitatea activităților ce formează fluxul deșeurilor de la producere la eliminare, în cel mai rău caz, astfel: colectarea, transportul, valorificarea, eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker.

poluatorul plătește

În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

definiții

Orice persoană fizică sau juridică din România se încadrează la cel puțin una dintre următoarele situații:

- **Deținător de deșeuri** – producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora.
- **Producător de deșeuri** – orice persoană ale cărei activități generează deșeuri, producător de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare ori de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri.
- **Broker** – orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeu-

rilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor.

- **Comerciant** – orice întreprindere/operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor.

Prin urmare, indiferent dacă există sau nu o autorizație de mediu, o societate este considerată a fi producătoare de deșeuri (achiziționând hârtie – de exemplu, pentru imprimantă; plastic – de exemplu, instrumente de scris; metal – de exemplu, instrumente de scris etc.).

Producătorii de deșeuri sunt obligați să asigure evidența gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, în conformitate cu modelul prevăzut în Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 și să transmită anual această evidență agenției județene pentru protecția mediului. Aceste evidențe trebuie păstrate timp de **trei ani**.

De asemenea, societatea trebuie să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii (instruit în domeniul gestiunii deșeurilor, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate), care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege.

Pentru toate aceste obligații există și posibilitatea delegării prin încheierea unui contract cu o persoană juridică specializată, însă se recomandă încheierea unui contract care să asigure faptul că beneficiarul obține toate documentele justificative, pentru că răspunderea nu se transferă automat.

DEEE-uri

Componentele IT se încadrează în EEE, respectiv DEEE (deșeuri de echipamente electrice și electronice), iar ambalajele (de tipul carton, hârtie, metal) dacă îndeplinesc criteriile definite de lege generează obligații conform actului normativ Legea nr. 249/2015 *privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje*, care transpune prevederile Directivei 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Pentru ambele cazuri, obligațiile izvorăsc la momentul în care un echipament devine deșeu, conform definiției legale. Dacă elementele devin deșeu în țară (în sensul că s-a stabilit contractual că nu sunt returnate clientului și pentru ele există intenția de a le arunca), atunci deținătorul are obligațiile prevăzute de O.U.G. nr. 5/2015 pentru DEEE.

Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) a fost transpusă în legislația română prin O.U.G. nr. 5/2015 *privind deșeurile de echipamente electrice și electronice*. Prin urmare, un operator român trebuie să se raporteze la obligațiile prevăzute în actul normativ român.

Se impun următoarele precizări:

- **echipamente electrice și electronice**, denumite în continuare **EEE** – înseamnă echipamente care sunt dependente de curenți electrice sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și echipamente pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți și câmpuri, proiectate pentru utiliza-

definiții